

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ทุกคนในอันที่จะนำไปสู่การศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ โดยเฉพาะสังคมปัจจุบัน การศึกษากว้างไกลแผ่ขยายไปอย่างกว้างขวาง การเรียนการสอนทุกระดับส่งเสริมนักเรียนให้เรียนค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น การอ่านจึงจำเป็นสำหรับชีวิต เนื่องจาก "การอ่านเป็นเสมือนจุด-แจวที่ชี้แนะใจไปสู่ความกระจ่างในปัญหาต่างๆ" (กิตติวาทิ บุญศรี 2520 : 88) และ "การอ่านมีคุณค่าหลายประการ เช่น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ เพื่อความบันเทิง เพื่อสนองความต้องการของแต่ละบุคคล ตลอดจนการสร้างความรู้สึกในคำสอนพระนิพนธ์" (ประเทิน มหาจันทร์ 2519 : 82)

การเรียนทุกวิชาในระดับประถมศึกษา จำเป็นต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาเหล่านั้น Strang (1940 : 11) พบว่า "กิจกรรมทุกชนิดประมาณ 80 -90 % ของการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกวิชาของอาศัยการอ่านทั้งสิ้น" ดังนั้น ความสำเร็จทางด้านการเรียนจึงมีความสัมพันธ์กับการอ่าน กล่าวคือ ถ้าเด็กอ่อนในวิชาภาษาไทยจะทำให้วิชาอื่น ๆ อ่อนตามไปด้วย ในเรื่องนี้ ประเทิน มหาจันทร์ (2523 : 6) ได้แสดงความคิดเห็นว่า

...โดยเหตุที่การเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน กระทำโดยการเรียนรู้เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ความสำเร็จทางด้านการเรียนจึงมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการอ่าน เด็กที่ประสบความสำเร็จในการเรียนสูงจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง สำหรับเด็กที่ประสบกับความล้มเหลวในการเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่คอยความสามารถในการอ่าน แม้เด็กที่มีระดับสติปัญญาสูงก็ประสบความล้มเหลวในการเรียนได้อีกกว่า ไม่มีความสามารถในการอ่าน...

จากการวิจัยเรื่องการอ่านที่ส่งผลถึงการเรียนในวิชาอื่น ๆ นั้น
ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์ (2516 : ง - ๑) และมาลินี นิ่มเสมอ (2518 :
55) คนพบสอดคล้องกันว่า ความสามารถในการอ่าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
ในการเรียน 4 หมวดวิชา ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิต-
ศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การเรียนการสอนภาษาไทยที่ผ่านมาและยังคงดำเนินอยู่ในขณะนี้ไม่
ประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหมายเท่าที่ควร จึงจะเห็นได้จากผลงานวิจัยของสำนัก
งานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2519 : 22) คนพบว่า

1. ด้านการใช้ภาษา นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถเลือกคำที่เหมาะสม
เติมลงในข้อความที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการ
ใช้คำที่เป็นนามธรรม ลักษณะนาม คำกริยา และคำขยายบางคำ
2. ด้านการอ่านเอาเรื่อง นักเรียนส่วนมากไม่สามารถตอบคำถามประเภท
หาคำความผิดเพี้ยน หรืออีกนัยหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่านักเรียนส่วนมากอาจขอ
ความที่กำกวมได้ และยังจับใจความไม่ได้
3. ด้านคำศัพท์ นักเรียนส่วนมากยังไม่รู้ความหมายของคำหลายคำ แม้จะ
เป็นคำธรรมดา ๆ
4. ด้านการสะกดคำ นักเรียนยังสะกดคำ (เท่าที่นำมาทดสอบ) ไม่ได้เป็น
ส่วนมาก

ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกและการลืมหนังสือของนักเรียนที่จบชั้นประถม
ศึกษาปีที่สี่ไปแล้วนั้น ถึงแม้จะเปลี่ยนหลักสูตรใหม่แล้ว แต่ก็ยังมีความเห็นจากผู้
นักธุรกิจว่า เด็กที่เรียนตามหลักสูตรใหม่ยังคงอ่านไม่ออกเช่นเดิม ดังคำกล่าวของ
สมาน แสงมณี (2525 : 3) ที่กล่าวว่า "ขณะนี้เสี่ยงกล่าวกันว่า เด็กที่จบ
จากโรงเรียนไปแล้วอ่านเขียนหนังสือไม่ได้ หรือมีก็นั้นก็ไม่สามารถจะนำความรู้ที่
เรียนจากโรงเรียนไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้ ทำให้เกิดการสูญเปล่า
ทางการศึกษา" ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้นี้ มิได้เกิดขึ้นเฉพาะประเทศไทย
เพียงประเทศเดียว แต่เป็นปัญหาใหญ่ที่ทุกประเทศตระหนัก และพยายามหาทางแก้ไข
อยู่ในเรื่องนี้ ก่อ ชวศิกพานิชย์ (2525 : 7) กล่าวว่า

... ผู้เฒ่าของทุกประเทศทุกเป็นเสียงเดียวกันว่า จะพยายามทำให้คนหัว-
ประเทศอันนอก เอเชีย, ออสเตรเลีย, รัสเซีย, รัฐบาลทุกประเทศ, ระคมทรัพยากร
เพื่อจัดการประณตศึกษาให้ทั่วถึง ไม่ว่าเด็กประถมศึกษาอยู่ที่ไหน ระบบการ
ศึกษาก็พยายามจัดหาที่เรียนให้ แมแต่เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและ
จิตใจ ก็ได้รับการบริการทางการศึกษาเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะการประณต-
ศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สังคมต้องการให้ทุกคนได้รับ ดูประชากร
จำนวนหนึ่ง ไม่ว่าจะ เป็นจำนวนน้อยสักแค่ไหนก็ตามยังอ่านไม่ออก เขียนไม่
ได้ ประชากรส่วนนี้ก็มีแนวโน้มที่จะ เป็นอุปสรรคในการพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ โดยอาศัยความคิดเบื่องตนแบบนี้ รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ
จึงทรงคเพื่อจัดปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ให้หมดสิ้นไป...

นอกจากนี้ปัญหาความล้มเหลวในการอ่านยังส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียน ดังที่ ไชศรี
วรชกวีชา (2524 : 2) อ้างถึง Stern and Gould ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า

... การอ่านยังมีผลต่อทัศนคติในตัวนักเรียนอีกด้วย นอกจากอุปสรรคที่เกิดจาก
การที่นักเรียนอ่านไม่ออก ขาดความเข้าใจ และไม่จรรู้เรื่องที่อ่าน ทำให้
การเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ค่อยได้ผลแล้ว การอ่านยังก่อให้เกิดปัญหาทั้งในส่วนตัว
ผู้เรียนเอง และประเทศชาติอีกด้วย ในคานตัวผู้เรียนประสบความล้มเหลว
จะก่อให้เกิดความเบื่อนนายวิกกังวลหรือเกิดความท้อถอยไม่ยากเรียน
ต่อไป...

ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของฟิงทิส อรุณสิทธิ์ (2509 : 4) ที่ว่า

... การอ่านยังมีความสำคัญต่อการสร้างบุคลิกภาพทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก
ก็อาจจะทำให้ เป็นคนมีความมั่นใจ หรือขาดความมั่นใจเพราะทางอารมณ์
และบุคลิกภาพ เพราะจะทำให้ เกิดความรู้สึกมีปมค้อยและกลายเป็นเด็กที่มีปัญหา
ในห้องเรียน ซึ่งก่อให้เกิดผลหลายอย่างติดตามมา เป็นทุนว่า มีแนวโน้มจะ
รู้สึกท้อถอย มีความวิตกกังวล และมีอคติกับทุกคนหรือทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการ
อ่าน...

จากความสำคัญของปัญหาความล้มเหลวในการอ่าน ซึ่งได้แก่ นักเรียน
อ่านหนังสือไม่ออก อ่านช้าตะกุกตะกัก ขาดความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ประสิทธิภาพ
ยากลำบากในการอ่าน ไม่สามารถอ่านหนังสือที่นอกเหนือจากตำราเรียนได้อย่าง
มีประสิทธิภาพและอีกหลาย ๆ ปัญหา ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ครูจะต้องคอยสอดส่องนักเรียน
เป็นรายบุคคลว่าใครมีปัญหากการอ่านอย่างไร ครูส่วนใหญ่มักสอนอ่านให้นักเรียน

อ่านตามห้องเรียน เมื่อนักเรียนมีปัญหาการอ่านอย่างไรก็มักจะสอนซ้ำทั้งชั้น ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้องนัก ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีปัญหาการอ่านที่แตกต่างกัน ครูควรได้สำรวจค้นหาปัญหาการอ่านของนักเรียนแต่ละคนว่าบกพร่อง หรือมีปัญหา กำนไ้ไ้มาบ้าง เพื่อที่ครูจะได้ช่วยเหลือแก้ไขให้ตรงจุดที่เป็นปัญหา

จากข้อคิดและข้อค้นพบในงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสำรวจ ปัญหาการอ่านของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่สองเป็นรายบุคคล เพื่อที่นักเรียน จะได้รับความช่วยเหลือ แก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านเสียแต่เนิ่น ๆ ในอันที่จะนำไปสู่การใช้ทักษะทางการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพเป็นการวางรากฐานสำหรับการอ่านในชั้นเรียนที่สูงขึ้นไป อนึ่งเนื่องจากเขตปทุมวันได้กีดกันมายังคณะครู- ศาสตราจารย์ทางกรมมหาวิทยาลัย ขอความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาด้านการศึกษา ของนักเรียนในโรงเรียนของเขตซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 9 โรงเรียน ดังนั้นการสำรวจปัญหา การอ่านของนักเรียนในเขตปทุมวันนี้จะ เป็นข้อมูลให้แก่คณะครูศาสตร์ในการจัด โครงการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการอ่าน ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้อาจจะนำไปใช้กับโรงเรียนหรือเขตการศึกษาอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองใน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน
2. เพื่อรวบรวมปัญหาการอ่านของนักเรียนในเขตปทุมวัน ความที่ครู ผู้สอนมองเห็น
3. เพื่อศึกษาความเข้มของปัญหาการอ่านของนักเรียนในเขตปทุมวัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างประชากรเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านใน ชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ในเขตปทุมวันทั้ง 9 โรง ตามที่ครูผู้สอนไ้ระบุไว้เท่านั้น

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการอ่านของนักเรียนในเขตปทุมวันที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยไม่เน้นสาเหตุและที่มาแห่งปัญหานั้น ๆ

3. ผู้วิจัยจะสำรวจเฉพาะปัญหาการอ่านซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ 24 ปัญหา ตามที่ปรากฏอยู่ในแบบสำรวจปัญหาการอ่านของนักเรียนเท่านั้น

4. การวิจัยนี้มุ่งเน้นเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับขอบกพร่องในการอ่านจากตัวนักเรียนเอง โดยไม่คำนึงถึงหลักการสะกดและวิชาอื่น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการอ่านจากหนังสือ เอกสาร วารสาร งานวิจัย แผนการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 แผนการประเมินผลตามจุดประสงค์ และแนวการสร้างแบบตรวจสอบเพื่อวินิจฉัยปัญหาการอ่าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

2.1 แบบสำรวจปัญหาการอ่านของนักเรียนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดัดแปลงมาจากแบบตรวจสอบขอบกพร่องในการอ่านออกเสียงและอ่านในใจของ มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (เอกสารประกอบคำบรรยาย : 4 - 7) จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจปัญหาการอ่านของนักเรียนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจสอบแก้ไขความเหมาะสมแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนของโรงเรียนวัดโคกทอง ที่มีชื่อตัวอย่างประชากร จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนในการกำหนดข้อปัญหา

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากหนังสือ Using Reading to Teach Subject Matter และจากหนังสือ Basic Concepts in Reading Instruction ของ Burrton and Claybaugh (1974 : 38 - 49, 1977 : 51 - 64) สร้างเป็นแบบทดสอบ 2 ชุด คือชุดที่ 1 แบบทดสอบการอ่านออกเสียง ชุดที่ 2 แบบทดสอบการอ่านในใจ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 15 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมแล้วแก้ไขปรับปรุง จากนั้นได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่โรงเรียนวัดโคกทอง ซึ่งมีชื่อตัวอย่างประชากรโดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับคือ เก่ง ปานกลาง อ่อน และมีปัญหาการอ่านระดับละ 3 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ให้เป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์

3. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง โดยนำแบบสำรวจปัญหาการอ่านไปให้ครูที่สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวันทุกโรงคอบ ได้จำนวนนักเรียน ที่มีปัญหาการอ่านทั้งหมด 200 คน นำมาพิจารณาคัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านตั้งแต่ 3 ปัญหาขึ้นไป ได้ตัวอย่างประชากร จำนวน 75 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 ชุด ไปใช้กับตัวอย่างประชากร จำนวน 75 คน เป็นรายบุคคล โดยสังเกตพฤติกรรมขณะที่นักเรียนใช้แบบทดสอบการอ่านออกเสียงและอ่านในใจอย่างใกล้ชิด เมื่อพบนักเรียนมีปัญหาการอ่าน อย่างไรก็ตามจะทำเครื่องหมายลงในแบบสำรวจ ปัญหาการอ่านของนักเรียนแต่ละคนพร้อมทั้งบันทึกเสียงการอ่านออกเสียงของนักเรียนแต่ละคนไว้ เพื่อนำมาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 นำข้อมูลจากการให้ตัวอย่างประชากรที่ครูระบุมาสำรวจว่า นักเรียนแต่ละโรงเรียนมีปัญหาที่คน และแต่ละคนมีปัญหาอะไรบ้าง จักเรียงลำดับความเข้มของปัญหาที่ครูมองเห็นจากมากไปหาน้อย คำนวณเป็นค่าร้อยละ

5.2 นำข้อมูลจากข้อ 4 มาหาค่าร้อยละของปัญหาการอ่านที่ผู้วิจัยได้ทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 ชุด แล้วจักเรียงลำดับความเข้มของปัญหาจากมากไปหาน้อย คำนวณเป็นค่าร้อยละ

6. สรุปผลการวิจัย อภิปรายและเสนอแนะ

ช้ชกทกอลเบ้ชงทน

1. ผู้วิจัยถือว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบทดสอบการอ่านออกเสียงและอ่านในใจ) สามารถวัดโคครอบคคูลมปัญหาคการอ่านทุกปัญหาในแบบสำรวจปัญหาการอ่านของนักเรียน . เพราะโคให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแล้ว
2. การให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน คอบแบบสำรวจปัญหาการอ่านของนักเรียนนั้นถือว่าครูผู้สอนเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียน สามารถบอกโคว่านักเรียนคนโคมีปัญหาในการอ่าน
3. การสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักเรียน จะดูเพียงว่าเกิดพฤติกรรมนั้น ๆ หรือไม่ โดยไม่คคคความดีของพฤติกรรมนั้น ๆ

ค้ำจ้ำกคคความ

ปัญหาการอ่าน หมายถึง ชอบกพร่องในการอ่านที่โคเกิดขึ้นกับนักเรียนแต่ละคนอันจะนำป้สู่การอ่านหนังสือไม่ออกและประชนความคคผลเหลวในการอ่านโค

แบบสำรวจปัญหาการอ่านของนักเรียน หมายถึง แบบกรอกรายละเอียดของปัญหาการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับครูผู้สอนและผู้วิจัยใช้สำรวจจุดบกพร่องและปัญหาการอ่านที่โคเกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นรายบุคคล

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อวัดการอ่านออกเสียงและวัดการอ่านในใจเพื่อจับใจความโคโยโคได้แนวการสร้างมาจากหนังสือของ Burron and Gleybaugh

นักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน หมายถึงนักเรียนที่มีความชกพร่องในการอ่านตามรายปัญหาในแบบสำรวจปัญหาการอ่านคั้งแต่ 3 ปัญหาขึ้นไป

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร นักการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการอ่านของนักเรียนโคตรงูคที่เป็นปัญหา
2. เป็นข้อมูลสำหรับครูผู้สอนเพื่อประกอบการพิจารณาปรับปรุงการเรียนการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวเสนอแนะสำหรับครูที่จะนำแบบสำรวจปัญหาการอ่านและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล ไปคิดแปลงใช้กับนักเรียนประถมศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ ได้
4. เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นให้แก่คณะครุศาสตร์ในการจัดโครงการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านในเขตปทุมวันต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย